Počítač lidumil - Korn, Jiří

Jsem počítač lidumil,
vím, komu co spočítám,
kdo za to mi hlavu myl,
ať zmákne to sám.

Jsem povahy přítulné,
rád provedu sem tam špás,
ctím fachmana, titul ne,
jsem jak jeden z vás.

Ne, nemohu ztěžknout o gram,
jen cpěte mě jak svou skříň,
já zpracuju každý program,
jen někdy některý snáším míň.

Jsem počítač lidumil,
jsem doveda komputer,
s tím, kdo si mě oblíbil,
s tím hraju to fér.

Že jsem jen stroj?
To se ti zdá,
dej ruku sem
a jdeme na to, jdeme ty a já.

Jsem počítač lidumil,
jenž s nevděkem počítal,
ten mě ale nezlomil,
já cifruju dál.

Dám pokyny sloupcem svislým,
pád zastavíš, vývoj ne,
sám ovšem nic nevymyslím,
na to mám lidi – a obstojné.

Jsem počítač lidumil,
vím, komu co spočítám,
kdo za to mi hlavu myl,
ať zmákne to sám.

Tak mě tu máš,
sem ruku dej,
jsme ty a já,
a když to chápat nechceš, tak se měj,
ciao!